

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 23. Ascanius Columna Cardinalis mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67222](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67222)

mis virtutibus consecutus, de ipsa quoque Sæc. XVII.
 triumphavit invidia. Civis, Senator, Pon- A. C. 1608.
 tifex, inter paucos pius, magnanimus, li-
 beralis, fortunatus in omni vita, si turba-
 tam patriæ tranquillitatem, quam sollicitè
 curabat, ante obitum restitutam vidisset:
 hoc unum perpetuæ felicitati defuit.

§. XXIII.

*Ascanius Columna Cardinalis
 mortuus.*

Eandem æternitatis viam paulopost Ciacon. in
 ingrediebatur Ascanius Columna vita Sixti V.
 ex illustrissima Principum Columnen- Nic. Erythr.
 sium familia Romæ natus, qui genti- Pinacoth. II.
 litæ Laudis æmulus ætatis maturita-
 tem ingenii felicitate prævertit; quippe
 a teneris annis jamjam Græcis latinis-
 que, necnon humanioribus literis im-
 butus Romæ in Carolo Borromæo alio-
 rumque eruditorum confessu orationem
 habuit, ac Philosophicis disputationi-
 bus doctissimos Urbis Philosophos in
 certamen adolescentulus provocavit:
 Postea in Hispaniam missus in Salman-
 ticensi Academia juris Pontificii Bac-
 calaureus, in Complutensi vero Philo-
 sophiæ, Theologiæ, ac juris utriusque
 Doctor creabatur: inde Philippi II. Re-
 gis aulam petens, doctrinæ fama, ac
 sermonis gravitate omnium oculos, ani-
 mum

Sæc. XVII. mum & admirationem tam potenter ab
 A. C. 1608. se rapuit, ut ad ipsius Regis preces a
 Sixto V. primo Diaconus postea Pres-
 byter Cardinalis crearetur, qua digni-
 tate auctus tanta prudentia Hispaniæ Re-
 gni negotia procurabat, ut ipsemet Re-
 datis literis Oratori suo injungeret, ne
 quid deinceps cum summo Pontifice ne-
 gotii ageret, quod non antea cum Asca-
 nio Cardinale communicatum habuisset:
 quamquam postea, invidorum calumnia
 tantum Regis beneficium fuerit illi ereptum,
 fors non sine Ecclesie emolumento;
 quippe Ascianus postmodum eo ferventius
 sua obsequia Sedi Apostolicæ devovens,
 in Congregatione Indicis suas partes habuit,
 varisque munia non sine laude obivit:
 existit quoque acerrimus Religionis,
 pietatis ac justitiæ vindex: liberalibus
 quoque disciplinis apprimè addictus in-
 signem domi suæ bibliothecam instruxit;
 utebatur etiam Viris doctis, atque eruditis,
 & præprimis Francisco Lælio Ubaldino:
 Scripsit adversus Cardinalem Baronium,
 Hispaniæ Reges ab invasi-
 Siculæ Monarchiæ calumnia vindicans:
 cum autem se Clementi VIII. minus
 gratum esse intelligeret, oblatam sibi
 a Rege Hispano Tarraconensis Provinciæ
 administrationem suscepit, qua per triennium
 functus, ac Romam reversus, ibidem

Sæc. XVII.
A. C. 1608.

dem ulcere fat periculoso laborare cæpit, quod cum Medici nonnisi uestione sanari posse censerent, ac chyrurgus sese operi accingens, Cardinalem mensæ alligari præciperet, Ascanius ligari renuit, asserens hoc Columnensi indecens esse, renuente autem chyrurgo experiri, tandem Cardinalis, ut opus perficeret, rogabat, pollicitus, se tanquam verum Marci Antonii Columnæ Filium velut columnam immote substitutum: Promisso operis constantia hæud defuit, non diu tamen supervixit; quippe aucta morbi vi die decima octava Maji anno ætatis suæ quadragesimo nono piissime, ut vixit, decessit, sepultus in Basilica Lateranensi, quam hæredem multorum millium aureorum scripsit. Non deerant, qui convitiandi libidine abrepti hunc Cardinalem offensæ Veneris calumniosissime suggillarent, quos tamen doctissimus Valerius Cardinalis, testis coevus hoc elogio confudit: *Ascanius*, scripsit ille, *tanta probitatis laude affulsit, ut vivum quoddam virtutis simulacrum referret; non enim in eo nisi mores sanctissimi, & ab omni incontinentiæ labe depurati.* Attamen insignium Virorum laus maxima est, improbis non probari: hæud diffimulanda tamen videtur Jani Nicii Erythræi censura, qua in hoc Cardinale redarguendum

Sæc. XVII. dum cenſet, quod ex Hispania unacum
 A. C. 1608. doctrina, Hispanorum Procerum mores
 asportaffet partim ridiculos, partim le-
 ves; quippe abaco menſæ, in qua pran-
 deret vel cænaret, lecto ubi cubaret,
 fellæ, cui infideret, omnibus denique
 locis umbellam ſerico auroque conter-
 tam ac capiti ſuperpoſitam habebat,
 tum etiam ab Ephebis, quos frequen-
 tes alebat, prandium, caligas & ſe-
 moralia, quibus indueretur, efferri, ac
 poſitis humi genibus ſibi porrigi jube-
 bat. Præterea Marci Antonii Patris
 fui clariffimi nomine ad aliorum contu-
 meliam abuti videbatur; nam cum
 Basilicæ Lateranenſis Archipreſbyter
 creatus apud Canonicos illos verba ſa-
 ceret, non inquit, *habebitis Archipreſby-
 terum terræ filium, neſcio quem, ex Piceno,
 vel ex Liguria (*) ſed hominem Romanum,
 nobilitate, ſplendore, divitiis civitatis om-
 nium clariffimæ primum, uno verbo, Marci
 Antonii Columnæ Filium.* Verum levia
 hæc ebullientis juventutis vitia tot tan-
 tarumque illius virtutum ſplendorem
 obſcurare haud poterant. Scripſerat
 Vir eruditiffimus tum Prænefinus An-
 tiſtes opusculum ad Rempublicam Ve-
 netam

(*) Tum Basilicæ Vaticanæ Archipreſby-
 ter erat Cardinalis patria Picenus, Liberianæ
 vero Ligur, nobiliſſimæ tamen familiæ Vir.

metam pro Pontificis interdicto, ubi se-
 vere admodum in Episcopos Ecclesiæ
 minus morigeros perorabat: ornatissi-
 ma quoque oratione Philippo II. Hispa-
 niarum Regi, necnon alia Annæ Au-
 striacæ Hispaniarum Reginae parenta-
 bat: extant insuper plurimæ illius
 orationes eleganti stylo elaboratæ, præ-
 ter varias epistolas ad diversos valde
 tersas, & carmen quoddam de fructu
 Sublacensis solitudinis, cujus olim
 Abbas erat.

Sæc. XVII.
 A. C. 1608.

§. XXIV.

*Francisci Mariæ Taurusi Cardinalis
 extrema.*

Tertius ex Purpuratis, qui hoc anno
 naturæ debitum solverunt, erat
 Franciscus Maria Taurusius patria Po-
 litianus Julii III. Nepos, qui a Sancto
 Philippo Nerio ad Congregationis Ora-
 torii institutum traductus Magistri sui
 virtutes pia æmulatione & tam ubere
 profectu assequi videbatur, ut Leo XI.
 eo neminem tunc temporis existere di-
 ceret, cui Deus plura & illustriora credi-
 disse talenta, Baronius vero Verbi Divini
 Ducem, lumen Apostolicum & anti-
 quæ probitatis Virum nominaret, ac
 ipsimet hæretici, per quorum loca Ave-
 nionensem Diæcesin lustraturus trans-
 ibat,

*Ciacon. vit.
 Clem. VIII.
 Bentivol.
 mem. hist.*

Hist. Eccles. Tom. LIV.

Y ibat,